

ת"פ 41836/02/15 - מדינת ישראל נגד דני לזרב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 41836-02-15 מדינת ישראל נ' לזרב(עציר) 18.6.15

בפני כב' השופט כמאל סעב

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם דני לזרב (עציר)

ב"כ המאשימה: עו"ד רמי סלאמה

ב"כ הנאשם: עו"ד יעד נוח

גזר דין

פתח דבר:

הנאשם, דני (בן שמטוב) לזרב, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון ובו יוחסה לו עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 וסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1997 (להלן: "חוק העונשין").

הסדר הטיעון, אליו הגיעו הצדדים, כלל הסכמה גם לעניין העונש.

עפ"י ההסדר הוסכם כי, יוטל על הנאשם עונש של 36 חודשי מאסר בפועל כאשר תקופת המעצר תבוא במניין המאסר, בנוסף לעונש המאסר בפועל הסכימו הצדדים לכך שיש להטיל על הנאשם מאסר מותנה שמשכו ותנאיו וכן הקנסוגם גובהו ייקבעו ע"י בימ"ש.

א. עובדות כתב האישום המתוקן:

מן המפורט בכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 29.12.14, בשעות הערב, פגש הנאשם את ב ד - (להלן: "המתלונן"), המוכר לו מקודם, סמוך לכניסה של המרכז המסחרי רבמ"ד - (להלן: "המרכז").

בין הנאשם למתלונן התגלע ויכוח קולני ובעקבותיו נכנס הנאשם למרכז, שלף סכין מתוך מעמד סכינים שהיה מונח על דלפק של מאפיית "פת לחם" - (להלן: "הסכין"), ויצא בריצה אל מחוץ למרכז, למקום בו שהה

המתלונן. בהגיעו למתלונן, דקר אותו הנאשם עם הסכין בחזה שמאל ובזרוע שמאל.

מיד אחר כך, חזר הנאשם לאזור הכניסה למרכז, נטל מבעל המאפיה שהיה במקום מגבונים, ניקה את הסכין ואת ידו מהדם של המתלונן, מסר לבעל המאפיה סכום כסף, ונמלט מהמקום עם הסכין.

כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלונן פנאומוטורקס קטן משמאל, קונטוזיה ריאתית ואמפיזמה תת עורית בדופן הלטרלית של בית החזה משמאל המתפשטת לבית השחי ולדופן הלטרלית של בטן שמאל. כמו כן, נגרם למתלונן חתך שטחי בזרוע שמאל. המתלונן הובהל לבית החולים, שם נותח וטופל.

ב. הסדר הטיעון:

במסגרת הסדר הטיעון חזר בו הנאשם מכפירתו, הוגש כתב אישום מתוקן, בהתאם לעובדות שהובאו לעיל. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בדין.

הוסכם בין הצדדים, כי העונש שיוטל על הנאשם יהיה 36 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, 07.02.15.

בנוסף לעונש המאסר בפועל הסכימו הצדדים לכך שיש להטיל על הנאשם מאסר מותנה שמשכו ותנאיו וכן קנס וגובהו, ייקבעו לפי שיקול דעת בימ"ש.

ג. טענות הצדדים:

המאשימה ביקשה לכבד את הסדר הטיעון משיקולים של חוסר שיתוף פעולה מצד הנפגע באירוע היוצר קושי ראיתי, בנוסף, נסיבות הדקירות לא ברורות למאשימה, לרבות אופן קרות האירוע בכללותו.

כמו כן, לטעמה של המאשימה, לא מדובר בחבלות מן החמורות שיכולות לקרות לאדם כתוצאה מדקירה זו, הנפגע שוחרר מבית החולים למחרת האירוע.

ב"כ הנאשם הסכים עם המאשימה וביקש כי ינתן משקל להודאת הנאשם המידית, כמו כן, ביקש הסנגור כי לאור מצבו הכלכלי של הנאשם באם יוטל קנס התשלום יהיה לאחר ריצוי עונש המאסר.

ד. דיון והכרעה:

הנאשם שלפנינו הורשע בעבירה חמורה של אלימות שהופנתה כלפי המתלונן. במעשיו גרם למתלונן חבלות חמורות בעודו נושא נשק קר.

על עבירות האלימות נשפך דיו רב ונכתבו קולמוסים רבים וארוכים ומעשי האלימות מתרחשים יום יום שעה שעה בכל מקום ולכן ראוי שבית המשפט ייתן את דעתו על כך ויתרום את תרומתו במלחמתו בנגע זה.

שפת הסכין הפכה לשפה נפוצה שפוגעת קשות באחרים ולדאבון הלב, לפעמים היא מקפחת חיי תמימים וישרי דרך.

על חומרתה של "תת תרבות הסכין", כפי שהגדירה בית המשפט העליון בפסיקתו, שב והתייחס לנושא לא פעם כשהוא קובע, כי על הנוטל בה חלק לשאת בשל כך בענישה משמעותית, חרף גילו הצעיר. יפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ 6881/97 **מדינת ישראל נ' מגל מולנור** (ניתן ביום 26.2.1998), שם נכתב:

"כפי שהתריע בית משפט זה לא אחת הפכה תופעת ה'סכינאות' בקרב בני נוער לתופעה נפוצה, והיות הדוקר נמנה על בני הנוערהיא כשלעצמה אינה יכולה לשמש צידוק לענישה שאינה הולמת את חומרת העבירה. על בית המשפט לשוות לנגד עיניו, כבכל מקרה אחר, לא רק את הנאשם העומד לדין אלא גם את קורבן העבירה ותוצאותיה כלפיו, ואת האינטרס הציבורי. האיזון בין כל השיקולים מחייב במקרה זה הטלת עונש מאסר לתקופה ממשית".

מהפסיקה הנ"ל צא ולמד על הענישה ביחס לבוגרים, כמו הנאשם שבפנינו.

כאמור, בענייננו הגיעו הצדדים לידי הסדר טיעון לעניין העונש, לפיו הוסכם כי על הנאשם יוטל עונש של 36 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי שמשכו, תנאיו וכן קנס שגובהו, יקבעו לפי שיקול דעת ביהמ"ש.

בבואי לבחון את הסדר הטיעון, אני מוצא אותו כי הוא נמצא במתחם הענישה ההולם והסביר ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, לכן ולפי ההלכה המקובלת ושנקבעה בע"פ 1958/98 פלוני נגד מדינת ישראל, פ"ד נז(1), 577, והגם שלא מצאתי להרחיב בעניין כיבוד הסדרי טיעון, גם בשל כך שהמאשימה נהנית מחזקת התקינות, חזקה התומכת במסקנה ששיקוליה היו ענייניים וכפועל יוצא מחומר הראיות שבפניה. מה גם, יש לציין שהיא ממונה על השמירה על האינטרס הציבורי וייצוגו, כך שניתן להניח כי שקלה נכון ונתנה את דעתה למכלול ומכאן החלטתי לכבד את הסדר הטיעון.

סוף דבר:

לאחר שבחנתי את עובדות כתב האישום המתוקן, אני מחליט לכבד את הסדר הטיעון ולאמצו.

על כן, ומבלי להתעלם מחומרת העבירה, אני מחליט להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 3

א. 36 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, קרי, מיום 07.02.15.

ב. 15 חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע או עבירת אלימות שהיא פשע.

ג. קנס בסך של 4,000 ש"ח או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשמונה תשלומים שווים של 500 ₪ כל אחד וכאשר הראשון יהיה ביום 1.9.15 וכלה בכל 1 לכל חודש שלאחריו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום, הודעה לנאשם.

ניתן היום, א' תמוז תשע"ה, 18 יוני 2015, במעמד בא כוח המאשימה עו"ד רמי סלאמה, הנאשם שהובא באמצעות יחידת הליווי והסנגור עו"ד יעד נזה.